

РЕШЕНИЕ

№ 668

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10912** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на Х. Д. Т.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.Р. Л., срещу ЗППАМ № 23-3796-000047/09.10.2023г., издадена от Ж. Д., полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б." б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

В съдебно заседание жалбоподателят Х. Д. Т., се представлява от адв. Н., преупълномощен от адв.Л..

Ответникът полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се същата да бъде отменена.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 09.10.2023г., около 22.18 часа в [населено място], на улица без име в междублоковото пространство с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил Пежо 307 с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на алкохол. Водачът е

изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARBB-0050, с проба от 22.17 часа, като уредът отчетел положителен резултат 0,86 промила алкохол в издишания от водача въздух. Издаден е и талон за медицинско изследване на кръвна проба номер 102607 за Ц. „Р. А.“ [населено място]. В последствие Т. не е извършил назначеното му медицинско изследване.

За извършеното нарушение е съставен АУАН № 600990 от 09.10.23 г., за това че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта си, установено по надлежния ред, нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 23-3796-000047/09.10.2023г., издадена от Ж. Д., полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., с която на Х. Д. Т. на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от представената, Заповед № 313з-362/28.02.2022г. на Директора на ОДМВР-П., оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП, който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, се прилага ПАМ - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От съставения АУАН се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и уредът е отчетел положителен резултат 0.86 промила алкохол в издишания от водача въздух, а водачът не е дал кръвна проба за химическо изследване. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП.

АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената

ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

В чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, е определен срокът за налагане на ПАМ до решаване на въпроса за отговорността на лицето, но за не повече от 18 месеца. Този е и посоченият срок на ПАМ в процесната заповед, поради което съдът приема, че същият е законосъобразен.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Д. Т.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.Р. Л., срещу ЗППАМ № 23-3796-000047/09.10.2023г., издадена от Ж. Д., полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б. " б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: